

barnfonden

PUSSELBITEN

Barnfondens faddertidning • nummer 2 2011

TORKAN I ÖSTAFRIKA

**Bättre skolor
i El Alto**

**Barnfonden
firar 20 år**

**Tips om
brevväxling**

DET ÄR MED DIN HJÄLP VI RÄDDAR LIV!

I år är det 20 år sedan Barnfonden började sitt arbete för att förändra världen för barn och familjer. Stort tack till er faddrar som varit med och stöttat fadderbarn och familjer och deras samhällen under de här åren. Genom era fadderbidrag har ni varit med och byggt brunnar och skolor, sett till att barn fått hälsovård och inte minst – att de fått möjlighet att gå i skolan. Tack vare er har barn kunnat bli sjuksköterskor, lärare eller startat egna små företag. Några före detta fadderbarn jobbar nu själva inom hjälporganisationer och bidrar i sin tur till att människor i deras länder får det bättre. Det är fantastiskt att se ringarna på vattnet som era fadderbidrag skapar!

Men trots allt hårt arbete kommer det bakslag, katastrofer som vi inte förmår att stoppa. Mina tankar är med dem som lider i Östafrika. De miljontals barn och familjer som fått se sina grödor vissna och sin boskap dö. Familjer som i desperation säljer sina ägodelar och hus för att kunna köpa mat för dagen. Fadderprojekten i Kenya och Etiopien kämpar för att familjer inte ska behöva ge sig av från sina hem och vandra mot en mycket osäker framtid – och för att barnen ska få vara kvar där de känner sig trygga.

För att det ska vara möjligt, för att barnen alls ska överleva tills regnen och nästa skörd kommer, krävs fler matleveranser. Jag vill be dig som ännu inte har gett en gåva, eller som har möjlighet att ge lite till, att göra det nu. Till och med 100 kr räcker för att ge ett undernärt barn näringstillskott i tolv dagar. Det är med din hjälp vi kan rädda liv!

Annikki Schaeferdiek,
ordförande för Barnfondens styrelse

PS. Du kan läsa mer om torkan på Afrikas horn och om hur du kan bidra på sidorna 8–9.

Barnfonden är en fadderorganisation som arbetar för att barn som lever under fattiga förhållanden i Afrika, Asien och Latinamerika ska få gå i skolan och få tillgång till hälso- och sjukvård. Vi ger familjer möjlighet att försörja sig själva och vi är med och skapar en långsiktig utveckling i det omgivande samhället.

Adress

Västra Kanalgratan 8
Box 41 00
203 12 Malmö

Telefon: 040-12 18 85

E-post: info@barnfondens.se

Hemsida: www.barnfondens.se

Plusgiro: 90 13 01-2 och 90 13 02-0

PUSSELBITEN

Ansvärig utgivare: Kerstin Reimers
Redaktör: Karin Wikström

Grafisk form: Inspiration Media
Illustratör: Mattias Gordon
Korrektur: Åsa Hernborg
Tryck: Tryckfolket, Malmö

Tack till alla som hjälper Barnfonden att göra tidningen till en låg kostnad!

Pusselbiten är tryckt på miljövänligt papper.

BARNFONDENS KANSLI

Kerstin Reimers
Tf. generalsekreterare och ekonomichef

Sevgi Até
administrativ assistent

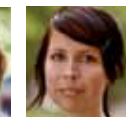
Ulrika Wedin
programchef

Cecilia Schön
marknadschef

Hanna Ivarsson
marknadsförare

Karin Wikström
informatör

Karin Bergqvist
fadderservicechef

Catherine Larsson Palomäki
fadderservice (föräldraledig)

Kristin Rosqvist
fadderservice

Therese Skoglund
fadderservice

Fredrik Salomonsson
fadderservice

Eva Winberg
fadderservice

Innehåll #2 • 2011

FOTO: JAKE LYEEL

Jake Lyell har fotograferat barn och föräldrar på ett sjukhus i Lokitaung i Kenya.

4–5 Bättre skolor i El Alto

6–7 Barnfonden 20 år

8–9 Torka i Östafrika

10–11 En gåva till Katumbi

12–13 Besök i Uganda

14 En gåva från Capri Collection

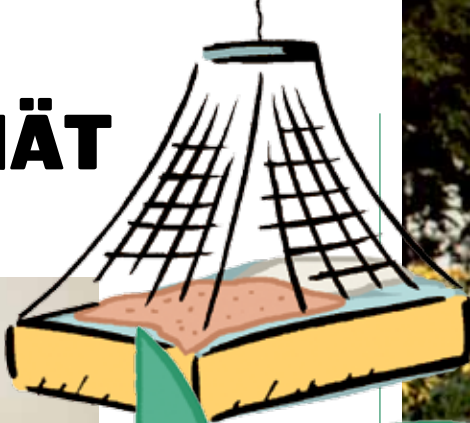
15 Ramesh i Indien

16 Fadderservice svarar

1972 MYGGNÄT TILL MALI

– Jag är väldigt glad för nu kommer vi inte bli sjuka lika ofta. Jag har redan haft malaria två gånger i år, säger Samadjé, 6 år.

Stort tack till alla er som köpt gåvor genom Barnfondens gåvokatalog! Tack vare er har bland annat 1 972 myggnät, 2 363 fruktträd och 1 494 getter delats ut under det senaste året.

Vill du ge bort myggnät, träd eller getter? För 175 kr får två familjer två myggnät var. Ett fruktträd till en familj i Kambodja kostar 50 kr.
www.gavokatalogen.barnfonden.se

DU FÖLJER VÄL BARNFONDEN PÅ FACEBOOK?

www.facebook.com/barnfonden

VAD TYCKER DU BÄST OM MED DITT JOBB?

“Jag älskar mitt jobb för att jag varje dag får vara med och hjälpa mexikanska barn till ett bättre liv genom stödet från deras faddrar. Varje dag får jag höra berättelser om kontakten mellan faddrar och fadderbarn. Det är ett nöje att få vara en del i den relationen.”

Valeria Suarez arbetar med fadderservice på Barnfondens samarbetsorganisation ChildFund Mexico.

NY GENERALSEKRETERARE FÖR BARNFONDEN

Den 10 oktober börjar Carolina Ehrnrooth sitt nya jobb som generalsekreterare på Barnfonden.

Hej Carolina! Vill du berätta lite om dig själv?

Från början är jag journalist och har tidigare arbetat mest med utrikesnyheter. Närmast kommer jag från det officiella nordiska samarbetet, där jag har lett arbetet vid Nordiska ministerrådets informationskontor i Stockholm. Jag har en nordisk bakgrund och känner mig hemma både i Sverige och Finland.

Vad ser du mest fram emot i ditt nya jobb?

Att få bidra till att förverkliga Barnfondens vision om en värld där varje barn har möjlighet att utvecklas på sina egna villkor. Som generalsekreterare har jag förmånen att leda arbetet här i Sverige för att barn som lever under fattiga förhållanden i Afrika, Asien och Latinamerika ska få gå i skolan och få tillgång till hälso- och sjukvård. Det borde vara en självklarhet, och Barnfonden arbetar för att det ska bli det. I mina ögon är det ett viktigt och meningsfullt uppdrag och jag ser verkligen fram emot mitt nya jobb.

Vad hoppas du kunna tillföra Barnfonden?

Med en bred bakgrund inom journalistik och kommunikation hoppas jag kunna bidra till att göra Barnfondens viktiga arbete mer känt i hela Sverige.

Är du fadder?

Vår familj har ett fadderbarn sedan tidigare i en annan organisation. Nu ser vi fram emot att få kontakt med två nya fadderbarn, en flicka i Kambodja och en flicka i Mali. Att ha fadderbarn ser jag som ett sätt att vara med och göra världen lite bättre. Och vi faddrar och våra familjer får en unik inblick i livsvillkor för barn i helt andra världsdelar.

BOLIVIA I staden El Alto lever barnen under hårda förhållanden. Deras föräldrar är ofta tvungna att jobba uppemot 12 timmar per dag, alkoholproblem är vanliga och på gatorna i staden är gängbildningar, kriminalitet och våld stora problem. Även skolmiljön är hård. Genom Barnfondens projekt har nio skolor fått resurscenter, barn och ungdomar har aktiverats för att få mer inflytande och föräldrar och lärare har fått utbildning om barns rättigheter.

TEXT OCH FOTO **KARIN WIKSTRÖM**

BÄTTRE SKOLOR I EL ALTO

EL ALTO LIGGER PÅ EN högplatå hundratals meter över huvudstaden La Paz, som i sin tur ligger ca 3 600 meter över havet. Egentligen hänger de två städerna samman men i och med en snabb inflyttning till El Alto ses den nu som sin egen stad. I distrikt fem, där de nio skolor som ingår i projektet ligger, består bebyggelsen av låga tegelhus, som ger intryck av att inte vara helt färdigbyggda. Vägarna är gropiga och dammiga. Avloppssystem eller system för att samla ihop sopor finns inte.

Genom projektet har skolorna, som tillsammans har 7 426 elever, fått var sitt resurscenter med böcker, pennor, papper och leksaker och till och med en dator och en TV. Resurscentren används i undervisningen och varje dag hålls olika aktiviteter för barn och ungdomar. För att förbättra barnens situation i skolorna har lärare och rektorer fått utbildning både om nya undervisningsmetoder, som låter barnen vara aktiva på lektionerna, och om barns rättigheter.

Klass 5 i skolan Huayna Potosí har gjort kollage om barns rättigheter.

Luis Miguel, Patricia och Elvis med sina kompisar i ungdomsgruppen.

– Även om jag vet att barnen har en svår situation hemma så kan jag se att de är mycket gladare när de är i skolan nu. Det har förändrats sedan vi börjat arbeta på ett annat sätt och låter barnen leka och vara aktiva på lektionerna, säger Carlos Choque, som är rektor på skolan Rafael Pabón.

I skolan Huayna Potosí går David, 10 år, i femte klass. Han säger att han tycker om när han får vara i resurscentret eftersom han tycker om att läsa och det finns spännande böcker där. Det finns det inte i hans andra klassrum. Han tycker också om när de får titta på filmer om vetenskap, lära sig att använda datorer och spela upp pjäser med handdockor.

– Det har blivit mindre stökigt i skolan sedan vi fick resurscentret. Det fungerar som en belöning och barn som vanligtvis är stökiga blir lugnare när de får komma dit. Efter hand har lugnet spridit sig till de andra klassrummen, berättar läraren Janet Apaza.

Vad vill du bli när du blir stor?

Cynthia, 10 år, vill bli president.

David, 10 år, vill bli polis.

Gilda, 11 år, vill bli lärare.

José Luis, 12 år, vill bli arkitekt.

”Vuxna tror ofta att ungdomar inte kan ta ansvar”

I ETT KLASSRUM i skolan Rafael Pabón har en ungdomsgrupp samlats för att berätta om sitt arbete. Det är råkallt i stenbyggnaden som har bårt stengolv och plåttak.

I dag har några av ungdomarna framfört en dockpjäs om barns rättigheter för de yngre barnen.

– Med handdockorna spelar vi upp olika situationer som kan förekomma i skolan och hemma, och vi frågar barnen hur de skulle lösa situationen. Det blir ett lättasamt sätt för barnen att reflektera över ett allvarligt ämne, säger Patricia, som är 17 år och ledare för gruppen.

Förutom dockpjäserna, att hjälpa till med läsläsning och ordna andra aktiviteter i

Carlos Choque, som är rektor på skolan Rafael Pabón, tillsammans med elever som visar upp affischer om barns rättigheter.

resurscentren, hjälper ungdomarna också till med fadderprojektets arbete för att följa upp små barns hälsa. Det innebär att de gör hembesök hos familjer med barn under fem år och mäter, väger och interagerar

med barnen. Med hjälp av en manual kontrollerar de att barnen utvecklas som de ska. Om de upptäcker att ett barn inte gör det får föräldrarna hjälp av fadderprojektet att komma i kontakt med det lokala hälsocentret.

LUIS MIGUEL, SOM ÄR 18 ÅR, berättar att han först tyckte att det var svårt och nervöst att hantera spädbarnen, och att han inte trodde att han skulle gilla det. Nu säger han att han tycker att han är lyckligt lottad som får hålla på med detta. Han hoppas kunna bli sjuksköterska eller läkare och få fortsätta arbeta med barn.

En viktig del i projektet är att involvera ungdomar så att de får lära sig att ta ansvar och känna att de kan vara med och bidra i samhället.

– Vuxna tror ofta att ungdomar inte kan ta ansvar, men nu har vi bevisat att det inte stämmer och att vi kan göra viktiga och bra saker, säger Elvis, 16 år.

BARNFONDEN

MALMÖ Barnfonden har fyllt 20 år och det firade vi tillsammans med faddrar och festivalbesökare under en konsert på Malmöfestivalen.

TEXT OCH FOTO **KARIN WIKSTRÖM**

LENA ENDRE, SOM SITTER i Barnfondens styrelse, var konferencier och berättade bland annat om sina upplevelser när hon reste till Zambia och mötte sitt fadderbarn Lweendo för första gången. Hon berättade också om en resa till Mali och om de barn hon träffade där.

– På landsbygden i Mali mötte jag barn som har så stora drömmar. Många av dem är den första generationen läskunniga i sina familjer. Ändå har de stora drömmar om att bli lärare, läkare eller till och med president! säger Lena Endre.

Rebecka Törnqvist, Titiyo, Sara Isaksson, Sven Lindvall, Niklas Gabrielsson och Lars Halapi stod för musiken.

”Vi är jätteglada att så många kom och firade med oss!”

En fadder som kom för att se Rebecka Törnqvist sjunga var Lise Johansson Stampe.

– Jag hörde henne sjunga i Lund för många år sedan och blev jätteglad när jag såg att just hon skulle uppträda på Barnfondens jubileum.

Lise och hennes familj har varit faddrar till en flicka i Benin i ett halvår.

– Jag har en dotter som är 8 år och jag hoppas att hon ska kunna lära sig mycket av att vara fadder, säger hon.

I SAMBAND MED JUBILEET startade Barnfonden ett helt nytt fadderprojekt i Mali och det första som behöver göras är att bygga en skola. Under kvällen såldes ballonger till förmån för skolbygget.

– Det ska bli spännande att se hur mycket jag fått i min bössa, säger Lena Emmertz som hjälper till som frivillig på Barnfonden.

En av de faddrar som var med och firade

och bidrog till skolbygget var Annika Jarvi. Hon har varit fadder i två år och säger att det är jätteroligt med de teckningar och brev hon får från sitt fadderbarn i Burkina Faso.

ANNIKKI SCHAEFERDIEK SOM är ordförande för Barnfondens styrelse tackade artisterna,

publiken, Barnfondens personal och förstås alla faddrar.

– Vi är jätteglada att så många kom och firade med oss! Vi vill så klart även passa på och tacka de av våra 26 000 faddrar som inte hade möjlighet att komma till Malmö, säger Annikki Schaeferdiek.

Afrikanskt tema för barn

Amir El Mansouri, 4 år, målar på den tavla som ska skickas till fadderprojektet i Mali. Kristin Rosqvist från Barnfonden hjälper till.

På festivalens barnområde, i sagotältet, ställde Barnfonden ut teckningar från barn i Mali. Teckningarna kom från barn i södra Mali som hade ritat sin vardag. Det var allt från bilder på barnens hem till bilder på människor som lämnar landet i båtar för att söka arbete långt borta.

– Man fick många tankeställare, tyckte Joel och Johan Pernryd som tittade noga på teckningarna.

Barnen som kom till utställningen fick själva måla och pyssla. Alla barn fick hjälpa till att måla på en stor tavla som ska skickas till fadderprojektet i Mali.

– Barnen i Mali har fått lära sig att måla som ett led i att stärka deras självförtroende och lära dem att uttrycka vad de känner och tänker på. Det känns bra att få visa upp teckningarna för barn och föräldrar här i Sverige, säger Kristin Rosqvist som ledde workshopen.

FYLLER 20 ÅR

2

1. Lena Endre berättar om när hon mötte sitt fadderbarn Lweendo för första gången.
2. Barnfondens första generalsekreterare, Margareta Westergård, var med och firade.
3. Annika Jarvi har köpt en ballong och bidragit till ett skolbygge i Mali.
4. Rebecka Törnqvist uppträdde. Hon sitter i Barnfondens styrelse och är fadder till Thomas i Burkina Faso.

3

4

Akura, 5 år, håller sin
illasyster Aita. De bor i
Lokitaung i norra Kenya.

TORKA I ÖSTRA

KENYA/ETIOPIEN I Kenya och Etiopien kämpar Barnfondens samarbetsorganisationer för att hjälpa de familjer som drabbats av torkan. Flera stora matleveranser har redan nått fram och gör stor nytta. Men hur länge torkan och därmed matbristen kommer att pågå är det ingen som vet.

TEXT **KARIN WIKSTRÖM** FOTO **JAKE LYELL**

Du kan rädda liv!

För 230 kronor kan du ge 50 undernärda barn behandling mot uttorkning. 100 kronor räcker till extra vitamintillskott för ett barn i tolv dagar.

- Ge din gåva på www.barnfonden.se
- SMS:a TORKA till 72 930 för att ge 50 kr (ev. leverantörstaxa kan tillkomma).
- Sätt in din gåva till plusgiro 90 13 02-0 och märk betalningen TORKA.

I DE OMRÅDEN I KENYA OCH ETIOPIEN där Barnfondens samarbetsorganisation ChildFund International arbetar beräknas 660 000 människor vara påverkade av torkan och för 7 000 barn är situationen livshotande.

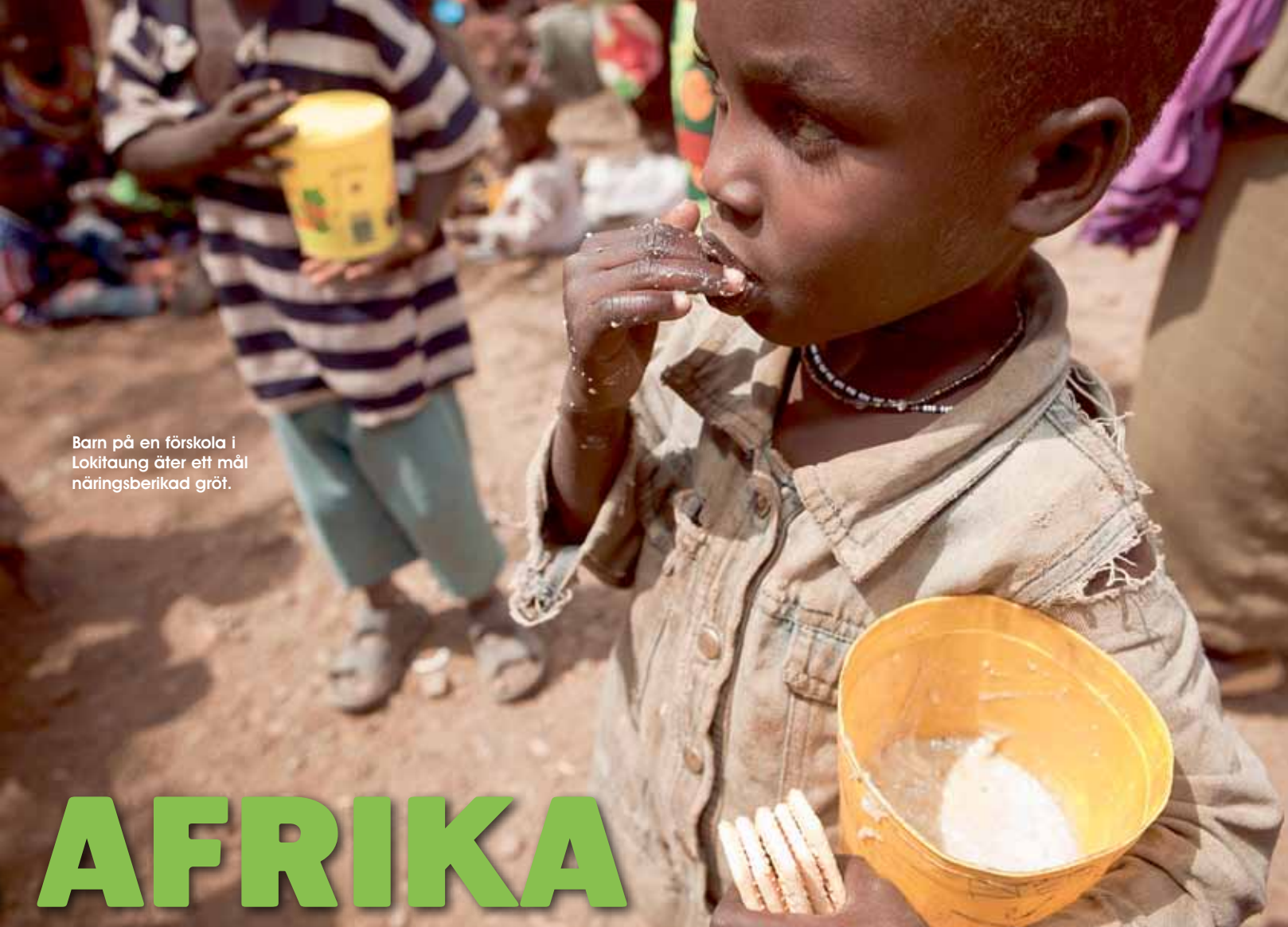
Torkan har lett till att matpriserna har mångdubblats och många familjer tvingas nu sälja både boskap och ägodelar för att kunna köpa mat. Men till slut finns det inget kvar att sälja och allt fler barn lider av svår undernäring. Familjer vars enda försörjning är jordbruket har förlorat både sin mat för dagen och sin inkomst. En av de drabbade är byledaren Kabeto i Belaya i Etiopien.

– Vi har förlorat allt. Först kom kraftiga

regn och sköljde bort hela skörden. Vi sådde igen, men sedan kom inget regn alls, berättar Kabeto.

BARNFONDENS SAMARBETSORGANISATION ChildFund International arbetar för att snabbt få ut mat och vatten till drabbade familjer i Etiopien och Kenya.

I mitten av augusti levererades 112 ton mat till områdena Turkana, Marsabit and Samburu i norra Kenya. Sju lastbilar körde från Nairobi lastade med näringsrikt grötpulver och matlagningssolja. Mat som kommer att räcka till 50 000 barn och delas ut genom de barncenter som ChildFund driver.

Barn på en förskola i Lokitaung äter ett mål näringsberikad gröt.

AFRIKA

DE GRUPPER SOM drabbas värst av matbristen är barn under 5 år, gravida och mammor som ammar.

– Vi fokuserar våra insatser på de mest sårbara grupperna. För barn under fem år kan matbrist innebära att deras utveckling bromsas och det får konsekvenser för resten av livet, säger Viktor Koyi som är chef för ChildFund Kenya.

BARNFONDENS SAMARBETSORGANISATIONER

har arbetat i de här områdena länge och maten delas ut genom fadderprojekten, men inte bara till de familjer som normalt deltar i fadderprojekten.

– Tack vare våra väl uppbyggda kanaler och kunskapen hos personalen som redan finns på plats, kan vi på ett effektivt sätt få ut

hjälpen till dem som mest behöver den, säger Ulrika Wedin som är programchef på Barnfonden.

Under tiden som torkan varar så fortsätter fadderprojekten i så hög grad som möjligt med de långsiktiga aktiviteterna.

MATLEVERANSER KOMMER att behövas under en lång tid framöver för de familjer vars odlingar torkat ut.

– Även om det skulle komma regn snart så dröjer det fram till januari innan familjerna kan skörda, och för många barn är situationen redan nu livshotande.

En extra gåva nu kan verkligen rädda liv! säger Kerstin Reimers, som är tillförordnad generalsekreterare på Barnfonden.

TACK
till er som
redan gett
en gåva!

Säckarna som har fraktas till norra Kenya innehåller Unimix som blandas med vatten till en näringsrik gröt. En säck med 25 kilo räcker till ett mål mat till 1 500 barn!

På ett sjukhus i Lokitaung i Kenya sitter en mamma med sitt barn. På avdelningen finns 30 andra barn som också är allvarligt undernärda.

A woman with dark skin and short, dark, curly hair is standing in front of a wooden door. She is wearing a long-sleeved dress with a complex, colorful pattern in shades of brown, green, and blue. She is holding a large, brown chicken with a red comb in her arms. The background shows a wooden fence and some greenery.

Namutebi Olivia fick tio kycklingar för två år sedan. Nu kan hon försörja sig på sin kycklinguppfödning.

ETT HOPPFULLT BESÖK I KAMPALAS SLUM

UGANDA Faddern Malin Kihlström har besökt slumområdet Kireka i Ugandas huvudstad Kampala. Där mötte hon familjer som får stöd av Barnfondens samarbetsorganisation ChildFund Uganda – och såg början på en resan mot något bättre.

TEXT OCH FOTO MALIN KIHSTRÖM

— MZUNGU, MZUNGU!

Var jag än visar mig stannar folk upp, tittar och pekar. En kvinna som står böjd över en tvättbalja råtar på ryggen, ger mig en hastig blick och ropar på sina barn att komma och titta på "Mzungu – den vita människan".

Jag befinner mig i slumområdet Kireka i Ugandas huvudstad Kampala. Kiwanuka Rebecca från fadderprojektet i Kireka berättar att ChildFund sedan tjugo år tillbaka driver projekt kring hälsa, försörjning och utbildning här, men att medlen långt ifrån räcker till för att hjälpa alla de som är i behov av hjälp.

VI KRYSSAR MELLAN pölar med avloppsvatten och leriga diken. Plötsligt svänger vi runt ett hörn och en liten oas öppnar sig mitt i slummen. Frodiga plantor och grönsaker växer ur allehanda kärl och hinkar på den lilla bakgården. Välmående kycklingar springer runt våra ben och pickar i sig korn från en presenning på marken. Vi har kommit hem till Namutebi Jalia, en HIV-positiv änka vars familj under ett år har ingått i ChildFund Ugandas fadderprojekt. Hon har utbildats i att odla grönsaker och föda upp kycklingar vilket drygar ut familjens mat och ger extra inkomster från försäljning på den lokala marknaden.

Genom fadderprojektet har hon också fått hjälp av uppsökande sjukvårdare i slumkvarteren, vilket har gjort att hon har fått tillgång till bromsmediciner. Hon poserar först motvilligt framför min kamera med några kycklingar i famnen. Men när hon sedan börjar berätta om hur mycket hennes liv har förändrats blir hennes

leende allt bredare. Tack vare inkomsterna kan hon både försörja sin familj och skicka barnen till skolan.

EFTER YTTERLIGARE EN BILFÄRD kommer vi fram till ett hus i utkanten av Kampala. Här blir vi mottagna av Namutebi Olivia, en reslig kvinna i vacker klänning och vita pumps (!). Håret är lagt i prydliga lockar och hela hon utstrålar en sådan stolthet och självkänsla att den nästan går att ta på. För två år sedan fick hon och hennes familj tio kycklingar genom fadderprojektet. "Idag har jag 2 800 kycklingar och höns" säger hon och jag tappar hakan i ren förvåning. Hon går före oss och visar vägen runt huset. Plötsligt uppenbarar sig en enorm lada med plåttak, byggd av tegel, pinnar och hönsnät. Från varje hörn hörs kackel och när jag tittar in ser jag händer så långt ögat

kan nå. Namutebi Olivia berättar hur hon genom fadderprojektet fick lära sig att avla på de kycklingar hon fick från början. Hennes bröder blev så imponerade över arbetet att de investerade mer pengar i verksamheten vilket har gjort att hon har kunnat expandera till de volymer hon har idag. Hon visar in oss på lagret där kartonger med ägg är staplade från golv till tak. En anställd arbetare plockar ägg i flak som sedan ska iväg till marknaden.

NÄR JAG ÄR PÅ VÄG IN i bilen för att åka därifrån ber hon oss plötsligt vänta, springer iväg in på lagret och kommer ut med ett flak ägg som hon räcker över till mig. Överraskad och rörd kan jag bara få fram ett av de få ord jag lärt mig på språket luganda "Weebale" (tack). "Kale" svarar Namutebi Olivia och ler.

På väg tillbaka till hotellet känner jag mig omtumlad, ödmjuk men också hoppfull efter dagens upplevelser. Det går att göra skillnad. Det må vara att det är små droppar i det stora havet, men för de människor som får hjälpen betyder det hela världen. För Namutebi Jalia och Namutebi Olivia och deras familjer har det förändrat livet – och det har givit dem kraft och hopp att själva arbeta för att förbättra sin livssituation. Det är en lång resa, men varje resa måste ha en början. Och jag tror att jag har sett början på Kirekas resa.

Namutebi Jalia odlar grönsaker på sin bakgård.

FADDER

Malin Kihlström är fadder till Risala i Etiopien.

EN GÅVA TILL

Det här är
Katumbi!

KATUMBI

Katumbi är 9 år och bor i östra Kenya tillsammans med sin mamma och två syskon. De har fått stöd genom fadderprojektet Wamunyu sedan Katumbi var ett år gammal. Nu har Katumbis fadder skickat en extra penninggåva till hennes födelsedag. Så här gick det till när Katumbi köpte sin födelsedagspresent.

TEXT **KARIN WIKSTRÖM** FOTO **THERESE SKOGLUND**

Katumbi, hennes mamma Janice och hennes lillasyster Judith har kommit till fadderprojektskontoret för att hämta ut gåvan. De får ett gåvobevis som de tar med till postkontoret för att kunna hämta ut pengarna.

På postkontoret får Janice legitimera sig och skriva på att hon hämtat ut de 3 362 kenyanska shilling som faddern har skickat.

3 362 kenyanska shilling är ca 230 kronor.

Katumbi har hittat en väska hon gillar. Hennes mamma inspekterar sömmarna och prutar.

På väg till marknaden. Katumbi behöver en ny skolväska så det är det första de letar efter.

Förutom väskan så räcker pengarna till några skolböcker och lite extra mat för att fira Katumbis födelsedag.

När inköpen är gjorda går de tillbaka till fadderprojektskontoret för att visa upp inköpen och skriva ett tackbrev till faddern. Katumbi skriver att hon ska börja i femte klass och är glad att ha en ny skolväska!

Vill du ge en julgåva till ditt fadderbarn?

Många faddrar väljer att ge en extra gåva till sitt fadderbarn vid jul. Familjen väljer själva vad de vill köpa för gåvan. Det kan till exempel handla om kläder eller skor till fadderbarnet eller en säck ris till hela familjen.

För att ge en julgåva använder du in-

betalningskortet märkt **"Julgåva till ditt fadderbarn och familj"** som du fått tillsammans med tidningen. För att din julgåva ska hinna fram i tid måste vi ha din **inbetalning senast den 14 oktober.**

Du som redan ordnat så att en julgåva

överförs via autogiro behöver inte göra något.

För att undvika orättvisor mellan familjerna rekommenderar vi att du per år ger max 1 000 kronor i extra gåvor till ditt fadderbarn. För varje extra gåva tar Barnfonden ut en administrationsavgift på 25 kr.

Företagsgåva ger mervärde

Ett av de företag som stödjer Barnfonden är Capri Collection. Maria Olsson, VD, berättar om hur deras gåva till Barnfonden ger mervärde.

TEXT **KARIN WIKSTRÖM**

— **VI HAR DET SÅ BRA** här i Sverige. Vår produktion finns i länder som Indien och Bangladesh, där en stor del av befolkningen är fattiga. Det här är ett sätt att ge tillbaka, säger Maria Olsson som är VD på företaget Capri Collection.

Capri Collection är ett designföretag i Borås som säljer damkläder via återförsäljare, butiker, webb och katalog. Sedan 2007 har de varje år valt att ge överskottet från en utvald produkt till ett av Barnfondens projekt.

Under åren har Capri Collections gåva bland annat använts till att ge näringstillskott till barn i Indien, bygga klassrum för barn i Benin, stödja en flickskola i Kenya och till att köpa leksaker till förskolor i Zambia.

— Varje säsong väljer vi ut en produkt, ofta en accessoar, som är lätt att sälja och fungerar bra som present. Vi berättar i katalogen att man genom att köpa produkten bidrar till ett av Barnfondens projekt, säger Maria Olsson.

Vissa år har produkten tagit slut och de har fått nybeställa.

— Det finns ett extra värde i den utvalda produkten och kunderna tycker att det är roligt att köpa den, säger Maria Olsson.

I höst har Capri Collection valt ett kombinerat hals- och armband av träpärlor. Allt överskott går till ett projekt för att ge rent vatten till familjer i Sri Lanka. Familjerna får ett vattenfilter som renar vattnet från föroreningar och bakterier.

CAPRI COLLECTION SKRIVER om sitt stöd till Barnfonden och om den utvalda produkten både i sin katalog och i informationsmaterial till återförsäljare.

— Vi har bara fått positiva reaktioner både från kunder och återförsäljare. Varje säsong har vi en kick-off för våra återför-

säljare och då pratar vi om projektet och visar bilder. Det ger ett mervärde.

Capri Collection har också ett fadderbarn inom företaget. Genom att visa sitt engagemang i olika sammanhang försöker de inspirera andra att göra samma sak.

— När vi är ute och träffar kunder och våra återförsäljare pratar vi om Barnfonden och hoppas att vi även kan inspirera andra till att bli faddrar eller bidra, säger Maria Olsson.

MARIA OLSSON SÄGER att företaget vill bli ännu bättre på att visa sitt engagemang till exempel på sin hemsida. Men de skriver om projekten som de stödjer på Capri Collections facebookside då och då.

Samarbetet med Barnfonden har fungerat bra.

— Det har varit raka besked och inga krångligheter. Vi har kontakt med i stort sett samma personer som för fyra år sedan. Det säger mycket om organisationen.

Innan och efter varje nytt projekt har Capri Collection fått information och bilder från Barnfonden.

— Vi har hjälpts åt med att ta fram en text om projektet som vi stödjer. Och vi har fått bra återrapportering om hur pengarna har använts.

Förra säsongens produkt var ett halsband och vinsten räckte till att ge näringstillskott till 230 undernärda barn i Indien under sex månader.

— Vi vill bidra på det sätt vi kan. Det är en liten grej egentligen men det gör stor nytta!

Capri Collections katalog för hösten 2011 och informationsblad för återförsäljare.

Vill ditt företag stödja Barnfonden?

Läs mer på www.barnfonden.se/foretag eller kontakta Cecilia Schön på telefonnummer 040-12 18 85 eller mejla cecilia.schon@barnfonden.se för att få veta mer.

Tips om brevväxling

Vi på Barnfonden får ofta frågor, både från nya och gamla faddrar, om vad man kan skriva om i breven till fadderbarnet och vilka saker man kan skicka med i ett litet kuvert. Kristin Rosqvist på Barnfondens fadderservice svarar på frågorna.

Kristin Rosqvist
jobbar på
Barnfondens
fadderservice.

Vad kan man skriva om?

När man börjar brevväxla med sitt fadderbarn finns det så klart mycket man vill veta. Genom att ställa frågor kan du uppmuntra fadderbarnet till att berätta mer. Att få frågor att svara på gör det också lättare för ditt fadderbarn att svara på breven. Det kan hända att fadderbarnet får hjälp med att skriva svar på dina brev av sina föräldrar, en granne eller personal i fadderprojektet.

Tips på bra frågor

- Vad gör du en vanlig dag?
- Vilka lekar tycker du är roliga?
- Vad gör du helst efter skolan?
- Vilka är dina favorithögtider? Hur firar du dem?
- Hur ser det ut där du bor?

- Vilket är ditt favoritämne i skolan?
- Vilket är ditt bästa minne?

Så klart är fadderbarnet och familjen också nyfikna på dig! Berätta gärna om dig själv och Sverige. En bra början kan vara att själv svara på de frågor som du ställt till barnet. Andra tips är att berätta om sådant som är speciellt för Sverige, vilka djur vi har här och kanske om snö och om hur man gör en snögubbe.

Gör brevväxlingen rolig och lärorik

- Skicka barnet roligt och lärorikt material, till exempel kort som översätter ord från barnets språk till ditt.
- Gör "Allt om mig"-kort med utrymme att svara på förtryckta frågor som ni båda besvarar.
- Skicka fotografier med förklarande text.

Tips på små presenter som får plats i ett brev

När du skickar brev till fadderbarnet kan du om du vill skicka med små saker som present. Vi rekommenderar att du använder små valderade kuvert som är max 148x210mm (A5).

Tips på saker som får plats i ett A5-kuvert

- Fotografier på din familj
- Hörband
- Klistermärken
- Pappersdockor
- Vykort med bilder från Sverige
- Korta berättelser
- Målarbok
- Rit- och skrivmaterial
- Solcellsdriven miniräknare
- Hopprep
- Uppblåsbar jordglob